

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 963

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 101—104, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și control și a funcționarilor publici, precum și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	2–6
★	
Opinie separată	6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
877. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților și pentru aplicarea unitară a unor dispoziții legale.....	7–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
189. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri.....	12
190. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri	12
1.354. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 596
din 20 septembrie 2016**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și control și a funcționarilor publici, precum și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și control și a funcționarilor publici, precum și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Petru Ioan Lupșac în Dosarul nr. 393/59/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.399D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde pentru partea Agenția Națională de Integritate, Dragoș Vaida, șef serviciu în cadrul Direcției generale juridice. Lipsesc celelalte părți față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 7 iulie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și a reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, Dragoș Vaida, șef serviciu în cadrul Direcției generale juridice, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării la 12 iulie 2016. La acea dată, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, în temeiul prevederilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor la data de 20 septembrie 2016.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că, prin activitatea desfășurată, comisia de cercetare a averilor nu poate fi caracterizată drept un organ de jurisdicție.

Rolul său este acela ca, în cazul în care identifică o diferență semnificativă între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă, să sesizeze instanța judecătorească.

5. Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 17 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 393/59/2015, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și control și a funcționarilor publici, precum și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petru Ioan Lupșac într-o cauză având ca obiect cercetarea dobândirii averii.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că, prin componența comisiei de cercetare a averilor, formată din doi judecători de la curtea de apel, desemnați de președintele acesteia, dintre care unul în calitate de președinte, și un procuror de la parchetul care funcționează pe lângă curtea de apel, desemnat de prim-procurorul acestui parchet, se încalcă principiul imparțialității justiției. Astfel, sesizarea instanței de contencios administrativ, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat este realizată de comisia de cercetare compusă din doi judecători de la aceeași curte de apel, cu alte cuvinte de colegii judecătorului care se va pronunța asupra sesizării. În consecință, atât judecătorii din cadrul comisiei de cercetare a averilor, cât și judecătorul fondului sunt chemați să se pronunțe asupra aceluiași aspect. De asemenea, pentru a nu fi încălcat principiul unicității justiției, este necesar ca judecătorii să nu se aplece și în afara și înăuntrul sistemului judiciar, influențând într-o dublă ipostază desfășurarea unei cauze: prin sesizare și prin soluționare. Totodată, ordonanța motivată a comisiei de cercetare a averilor nu este un simplu act de sesizare, ci produce o serie de efecte negative pentru persoana cercetată: aceasta este supusă unei proceduri judiciare

îndelungate, îi pot fi indisponibilizate bunurile, expunându-se, în final, unor sancțiuni grave. Din acest punct de vedere, procedura controlului averilor este o procedură penală, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, un judecător este chemat să se pronunțe asupra unei ordonanțe pronunțate de doi judecători. Mai mult, legea folosește aceeași terminologie pentru a desemna operațiunea prin care se pronunță atât comisia de cercetare a averilor, cât și instanța de judecată: constatatarea că dobândirea averii este nejustificată. În aceste condiții nu există deosebiri între comisie, ca organ cu activitate jurisdicțională și instanța de judecată.

8. Referitor la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 115/1996, autorul excepției susține că acestea sunt în contradicție cu art. 125 alin. (3) din Constituție, deoarece funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, deci și cu cea de membru în comisia de cercetare a averilor.

9. În ceea ce privește dispozițiile art. 18 din Legea nr. 176/2010, care definesc noțiunea de „diferență semnificativă”, consideră că aceste norme sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Astfel, „diferența semnificativă” este diferența mai mare de 10000 euro sau echivalentul în lei al acestei sume, între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă. Termenul „modificări” este imprecis și impropriu pentru scopul reglementării, reprezentând o noțiune care diferă la diverse momente în timp. De asemenea, folosirea în finalul definiției „diferenței semnificative” a pluralului — „durata demnităților și funcțiilor publice” este de natură să introducă o nouă sursă de incertitudine cu privire la modul de calcul. Or, evaluarea averii de către Agenția Națională de Integritate trebuie să respecte principiul „o funcție publică, o evaluare, un raport de evaluare”, deoarece legea determină diferența semnificativă de avere de cel mult 10.000 euro raportată la fiecare funcție deținută, și nu la toate funcțiile deținute cumulativ.

10. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel cum rezultă și din jurisprudența Curții Constituționale, comisia de cercetare este un organ intermediar între Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească, efectuând o activitate de cercetare prealabilă cu rol de filtrare din totalitatea sesizărilor primite prin rapoartele de evaluare ale Agenției Naționale de Integritate, doar a acelor cauze care, prin intermediul unei „ordonanțe motivate”, vor fi trimise fie instanței judecătorești, fie parchetului competent, spre soluționare definitivă. Referitor la prevederile art. 18 din Legea nr. 176/2010, instanța judecătorească reține că înțelesul noțiunii de „diferențe semnificative” este deosebit de clar, astfel încât sunt respectate dispozițiile constituționale privind supremația legii și dreptul la un proces echitabil. Susținerile privind neclaritatea termenului „modificări” nu sunt întemeiate, acestea referindu-se la orice schimbări intervenite în averea persoanei cercetate în perioada supusă controlului.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (spre exemplu, deciziile Curții Constituționale nr. 204 din 29 aprilie 2013, nr. 1.606 din 15 decembrie 2011 și nr. 321 din 29 martie 2007), comisia de cercetare a averilor nu îndeplinește o activitate de îndeplinire a justiției, prin acte proprii, cu efecte jurisdicționale specifice. Cu privire la susținerile privind neconstituționalitatea art. 18 din Legea nr. 176/2010 precizează

că norma juridică este clară și precisă, în sensul că acea diferență de minimum 10.000 euro sau echivalentul în lei al acestei sume între averea dobândită pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă reprezintă diferența semnificativă.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 604 din 4 noiembrie 2014, nr. 307 din 5 iunie 2014 și nr. 321 din 29 martie 2007. De asemenea precizează că prevederile art. 10 din Legea nr. 115/1996 nu contravin art. 125 alin. (3) din Constituție, deoarece calitatea unui judecător de membru în comisia de cercetare a averilor nu constituie o funcție în sensul dispozițiilor constituționale referitoare la incompatibilitate. În ceea ce privește noțiunea de „diferențe semnificative” cuprinsă în art. 18 din Legea nr. 176/2010 precizează că aceasta este redactată cu suficientă precizie și claritate pentru a face efectivă protecția instituită de art. 1 alin. (5) din Constituție și pentru a permite reglarea conduitei celor interesați, fără a afecta garanțiile constituționale privind dreptul la un proces echitabil.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Prevederile criticate din Legea nr. 115/1996 au următorul cuprins:

— Art. 10: „(1) Pe lângă fiecare curte de apel va funcționa o comisie de cercetare a averilor, denumită în continuare comisie de cercetare, formată din:

a) 2 judecători de la curtea de apel, desemnați de președintele acesteia, dintre care unul în calitate de președinte;
b) un procuror de la parchetul care funcționează pe lângă curtea de apel, desemnat de prim-procurorul acestui parchet.

(2) Președintele și membrii comisiei de cercetare sunt desemnați pe o perioadă de 3 ani. Pe aceeași perioadă și de către aceleași persoane vor fi desemnați și 3 supleanți, care îi vor înlocui pe titulari în cazul în care aceștia, din motive legale, nu vor putea lua parte la lucrările comisiei de cercetare.

(3) Comisia de cercetare are un secretar, desemnat de președintele curții de apel dintre grefierii acestei instanțe.”;

— Art. 101: „Comisia de cercetare va începe acțiunea de control de îndată ce este sesizată de Agenția Națională de Integritate cu raportul de evaluare.”;

— Art. 102: „(1) Actele și lucrările comisiei de cercetare nu sunt publice. Persoana în cauză poate lua cunoștință de actele și lucrările dosarului și poate fi asistată de avocat.

(2) Președintele dispune citarea de urgență, în fața comisiei de cercetare, a reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, precum și a persoanei a cărei avere este supusă controlului și a soțului sau soției, după caz, pentru a fi ascultați. Comisia de cercetare poate cita orice persoană care ar putea da relații utile pentru lămurirea provenienței bunurilor persoanei controlate și poate solicita autorităților publice sau oricărei altei persoane juridice informații necesare pentru soluționarea cauzei. Cei care, în perioada supusă controlului, au dobândit bunuri de la persoana în cauză vor fi ascultați în mod obligatoriu.

(3) Comisia de cercetare poate efectua cercetări locale sau poate dispune efectuarea unei expertize pentru lămurirea cauzei.

(4) Cercetările efectuate de alte persoane decât membrii comisiei de cercetare sunt nule.”;

— Art. 103: „Cei citați în fața comisiei de cercetare vor fi ascultați pe rând și vor prezenta dovezile care au stat la baza raportului de evaluare. Persoana a cărei avere este supusă controlului va putea produce în fața comisiei de cercetare probe în apărare sau va putea solicita administrarea acestora de către comisia de cercetare și, dacă consideră necesar, poate depune o declarație în care va arăta veniturile realizate și modul de dobândire a averii.”;

— Art. 104: „(1) Comisia de cercetare hotărăște cu majoritate de voturi, în cel mult 3 luni de la data sesizării, pronunțând o ordonanță motivată, prin care poate dispune:

a) trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat;

b) clasarea cauzei, când constată că proveniența bunurilor este justificată;

c) suspendarea controlului și trimiterea cauzei parchetului competent, dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni.

(2) Ordonanța de clasare se comunică părților și parchetului de pe lângă curtea de apel în raza căreia funcționează comisia de cercetare sau, după caz, parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori organelor fiscale.

(3) Controlul se reia de către comisia de cercetare, dacă:

a) după clasarea cauzei apar elemente noi care pot conduce la o soluție contrară;

b) organul de urmărire penală, după efectuarea cercetărilor, în situația prevăzută la alin. (1) lit. c), nu sesizează instanța penală.”;

— Art. 15: „Controlul se reia de către comisia de cercetare, dacă: a) după clasarea cauzei apar elemente noi care pot conduce la o soluție contrară; b) organul de urmărire penală, după efectuarea cercetărilor, în situația prevăzută la art. 14 alin. (1) lit. c), nu sesizează instanța penală.”;

— Art. 16: „Președintele curții de apel sau președintele secției de contencios administrativ și fiscal, primind dosarul, fixează termen de judecată, potrivit legii, și dispune citarea tuturor părților care au fost chemate la Agenție. Statul, prin Ministerul Economiei și Finanțelor, va fi întotdeauna citat în instanță. Participarea procurorului și a Agenției Naționale de Integritate este obligatorie.”;

— Art. 17: „(1) Judecarea cauzei se face pornind de la probele administrate în fața comisiei de cercetare. La prima zi de

înfățișare, părțile pot solicita probe noi și curtea de apel va putea dispune încuviințarea acestora, acordând un nou termen.

(2) Până la soluționarea definitivă a cauzei, instanța de judecată poate dispune indisponibilizarea bunurilor, dacă această măsură nu a fost luată în condițiile art. 13.”;

— Art. 18: „(1) Dacă se constată că dobândirea unor bunuri anume determinate sau a unei cote-părți dintr-un bun nu este justificată, curtea de apel va hotărî fie confiscarea bunurilor sau a cotei-părți nejustificate, fie plata unei sume de bani, egală cu valoarea bunului, stabilită de instanță pe bază de expertiză. În cazul obligării la plata contravalorii bunului, instanța va stabili și termenul de plată.

(2) Dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni, instanța trimite dosarul la parchetul competent, pentru a analiza dacă este cazul să pună în mișcare acțiunea penală.

(3) În cazul în care se constată că proveniența bunurilor este justificată, instanța hotărăște închiderea dosarului.”;

— Art. 20: „Sentințele curții de apel — secția de contencios administrativ și fiscal pot fi atacate cu recurs de părțile interesate, de Agenție și procuror, în termen de 15 zile de la comunicare, la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal”.

Prevederile art. 18 din Legea nr. 176/2010 au următorul cuprins: „Prin diferențe semnificative, în sensul prezentei legi, se înțelege diferența mai mare de 10.000 de euro sau echivalentul în lei al acestei sume între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă”.

17. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 124 alin (2) privind unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției, art. 125 alin. (3) privind incompatibilitatea funcției de judecător și art. 126 privind instanțele judecătorești.

18. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 6 — Dreptul la un proces echitabil, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 10, 10¹—10⁴ și ale art. 18 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional respingând excepțiile de neconstituționalitate. În acest sens sunt, spre exemplu: Decizia nr. 604 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 28 ianuarie 2015, Decizia nr. 307 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 4 august 2014, Decizia nr. 414 din 3 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 22 iunie 2007, Decizia nr. 321 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 16 mai 2007, și Decizia nr. 599 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 11 octombrie 2006.

20. Astfel, referitor la comisia de cercetare a averilor, Curtea a reținut, în esență, că aceasta nu este un veritabil organ de jurisdicție, de vreme ce nu „spune dreptul”, nu dă un verdict și nu îndeplinește o activitate de înfăptuire a justiției, prin acte proprii cu efecte jurisdicționale specifice. Rolul acestei comisii este de a cerceta cele consemnate de Agenția Națională de Integritate prin raportul de evaluare, la sesizarea acesteia — autoritate administrativă autonomă care, potrivit art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, are doar atribuția de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale

intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege. Comisia de cercetare, constituită din doi judecători și un procuror, efectuează propria activitate de cercetare, administrând, într-adevăr, probele prevăzute de lege pentru soluționarea cauzei. Curtea a mai arătat că, spre deosebire de actele jurisdicționale — cum sunt hotărârile judecătorești — actele pronunțate de comisia de cercetare a averilor, dacă prin acestea comisia nu dispune clasarea cauzei, au exclusiv rolul de a sesiza instanța judecătorească sau parchetul competent, după caz, acesta fiind singurul lor efect juridic. Din această perspectivă, comisia de cercetare apare ca un organ intermediar între Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească, efectuând o activitate de cercetare prealabilă cu rol de „filtrare”, din totalitatea sesizărilor primite prin rapoartele de evaluare ale Agenției Naționale de Integritate, doar a acelor cauze care, prin intermediul unei „ordonanțe motivate”— deci însoțite de o argumentare temeinică și legală — vor fi trimise fie instanței judecătorești, fie parchetului competent, spre soluționare definitivă.

21. În ceea ce privește dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 115/1996, Curtea a constatat că măsura reglementată de textul legal criticat este executată în urma rămânerii definitive a unei hotărâri judecătorești, adică prin neexercitarea sau după epuizarea căilor de atac, respectiv soluționarea recursului adresat, potrivit art. 20 din Legea nr. 115/1996, Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Garanțiile pe care le oferă procedura jurisdicțională (publicitate, oralitate, contradictorialitate, exercitarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil etc.) sunt suficiente pentru a putea considera că măsura dispusă se integrează scopului Legii nr. 115/1996, acela de a asigura controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele pronunțate de Curtea Constituțională își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Distinct de aceasta, referitor la critica de neconstituționalitate vizând componența comisiei de cercetare a averilor, Curtea constată că prevederile legale criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 125 alin. (3) care instituie incompatibilitatea funcției de judecător cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior. Alcătuirea comisiei de cercetare a averilor din doi judecători garantează independența și asigură imparțialitatea activității sale, corectitudinea și obiectivitatea soluției pronunțate în cauză. Totodată, compunerea acestei comisii din judecători nu poate fi caracterizată ca o încălcare a normelor constituționale invocate, având în vedere specificul activității comisiei de cercetare a averilor ca un organ intermediar între Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească. De altfel, Curtea reține că opțiunea legiuitorului pentru implicarea judecătorilor în alte activități, care nu se referă exclusiv la înfăptuirea justiției, rezultă și din alte reglementări, cum sunt, spre exemplu, cele privind componența Biroului Electoral Central și a birourilor electorale de circumscripție, astfel cum rezultă din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European sau Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României.

24. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 15—17 și art. 20 din Legea nr. 115/1996, Curtea reține că aceste norme instituie reguli procedurale privind soluționarea de către instanța judecătorească a ordonanței motivate prin care comisia de cercetare a dispus trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din aceasta sau a

anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat. Astfel, președintele curții de apel sau președintele secției de contencios administrativ și fiscal, primind dosarul, fixează termen de judecată, potrivit legii, și dispune citarea tuturor părților care au fost chemate la Agenție. Statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, va fi întotdeauna citat în fața instanței judecătorești. Participarea procurorului și a Agenției Naționale de Integritate este obligatorie. Judecarea cauzei se face pornind de la probele administrate în fața comisiei de cercetare. La prima zi de înfățișare, părțile pot solicita probe noi și curtea de apel va putea dispune încuviințarea acestora, acordând un nou termen. Până la soluționarea definitivă a cauzei, instanța de judecată poate dispune indisponibilizarea bunurilor, dacă această măsură nu a fost luată în condițiile art. 13 din lege.

25. De asemenea, Curtea reține că prevederile art. 20 din Legea nr. 115/1996 instituie posibilitatea exercitării, de către părțile interesate, de Agenție și procuror, a recursului împotriva sentinței pronunțate de curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare, soluționarea acestuia revenind Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile de lege criticate oferă părților garanțiile necesare asigurării deplinei exercitări a dreptului la apărare și la un proces echitabil și, prin urmare, critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 21 alin. (3), art. 124 alin. (2) și art. 126 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi reținută.

26. În final, referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 din Legea nr. 176/2010, care stabilesc înțelesul noțiunii de „diferențe semnificative”, formulată în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că normele de lege menționate sunt redactate cu suficientă precizie și claritate, astfel încât destinatarul lor să își poată conforma conduita. Potrivit textului de lege criticat, prin „diferențe semnificative” se înțelege diferența mai mare de 10.000 de euro sau echivalentul în lei al acestei sume între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă. În sensul legii, diferențele respective nu ar putea să provină decât din neconcordanța dintre informațiile înscrise în declarațiile de avere completate și depuse la diferite intervale de timp, pe parcursul exercitării funcției, de către persoana verificată. Or, în principiu, aceasta cunoaște exact conținutul declarațiilor sale, astfel că poate să explice mențiunile din cuprinsul acestora. De altfel, din prevederile legii în sensul că inspectorul de integritate are obligația de a invita persoana verificată pentru a prezenta un punct de vedere nu se înțelege că aceasta se limitează la o singură prezentare a persoanei verificate, ci, aflând care sunt informațiile pe care trebuie să le clarifice, aceasta va putea să revină cu date și lămuriri suplimentare. Relevante sub acest aspect sunt, de asemenea, și prevederile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, care prevăd că persoana supusă evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și are dreptul de a prezenta orice probe, date ori informații pe care le consideră necesare, dar și cele ale art. 16 alin. (1) și (2) din aceeași lege, potrivit cărora, pentru lămurirea tuturor aspectelor privind diferențele semnificative, poate fi efectuată o expertiză extrajudiciară, potrivit legii, cu acordul persoanei a cărei avere este supusă evaluării, aceasta având dreptul să își aleagă un expert asistent (a se vedea în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 29 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 11 martie 2013).

27. În plus, Curtea reține că activitatea desfășurată de inspectorii de integritate, modalitatea concretă în care aceștia înțeleg să efectueze activitatea de evaluare a averilor persoanelor care exercită funcții sau demnități publice nu poate fi cenzurată de instanța de contencios constituțional, eventualele abuzuri sau posibila interpretare ori aplicare incorectă a prevederilor legale corespunzătoare urmând să fie constatate și sancționate de instanța de judecată competentă.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petru Ioan Lupșac în Dosarul nr. 393/59/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și control și a funcționarilor publici, precum și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară apreciem că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 10¹—10⁴, art. 15—18 și art. 20 din Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averilor demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și control și a funcționarilor publici, precum și ale art. 18 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice trebuia admisă pentru următoarele considerente:

Câtă vreme din componența comisiei de cercetare a averilor fac parte doi judecători de la Curtea de apel, iar asupra sesizării Comisiei se pronunță tot Curtea de apel, subzistă o suspiciune rezonabilă asupra imparțialității instanței.

Procedura controlului averilor este cu adevărat o procedură penală în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenție (CEDO), prin prisma consecințelor pe care le produce asupra celui cercetat (indisponibilizarea bunurilor, mijloace de probă greoaie și costisitoare, durata lungă a procedurii etc.) și, prin urmare, trebuie să i se asigure acestuia toate garanțiile procesuale necesare. Or, art. 10² alin. (1) din Legea nr. 115/1996 prevede că actele și lucrările comisiei de cercetare nu sunt publice, persoana în cauză putând lua cunoștință de actele și lucrările dosarului.

Aprecierea asupra întinderii averii, pe baza unor criterii așa-zise obiective (cheltuieli standard, coș minim etc.) nu poate oferi o imagine corectă asupra cheltuielilor persoanei cercetate, fiecare individ având propriul său mod de viață.

Sintagma „avere nejustificată” nu poate avea altă semnificație decât aceea că persoana cercetată nu poate demonstra proveniența unei părți din avere; prin urmare, persoana cercetată trebuie să producă ea însăși dovezi despre proveniența averii, în ciuda faptului că, potrivit art. 44 alin. (8) teza a doua din Constituție, „caracterul licit al dobândirii se prezumă”.

Legea nr. 115/1996 se abate, însă, de la termenii folosiți de Constituție (licit sau ilicit) și introduce termenii „avere justificată” — „avere nejustificată”, tocmai a răsturna sarcina probei. Astfel, organul de cercetare a averii (Agenția Națională de Integritate) în loc să demonstreze caracterul „ilicit” al dobândirii cere persoanei în cauză să demonstreze cum a obținut averea, ceea ce încalcă grav art. 44 alin. (8) teza a doua din Constituție, precum și alte principii constituționale. Același procedeu este preluat și de Comisie, astfel încât instanța de judecată nu poate decât să constate, în lipsa unor dovezi pertinente și concrete ale celui cercetat, că averea acestuia este nejustificată.

Nu poate fi primit argumentul că persoana cercetată poate propune sau solicita probe în apărare, întrucât tocmai acest aspect a fost urmărit de Constituția revizuită și anume ca persoana în cauză să nu fie șicanată, trebuind să producă în permanență dovezi despre averea pe care o deține.

Așadar, ceea ce trebuie să demonstreze organul de cercetare a averii demnitarilor — în speță ANI — este orice fapt care intră în sfera ilicitului și nu neapărat în sfera penalului, întrucât în această ipoteză sunt aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (9) din Constituție, nemaifiind necesară procedura cercetării averilor. Or, legea în cauză oferă organului de cercetare prezumția de „avere nejustificată”, revenind persoanei cercetate sarcina de a răsturna această prezumție, ceea ce este în totală contradicție cu regulile și principiile constituționale. Până și în cauzele penale, sarcina de a proba săvârșirea unei infracțiuni revine organelor de cercetare penală și nu făptuitorului.

Sub acest aspect, prevederile art. 10² alin. (2) din Legea nr. 115/1996 apar ca neconstituționale, fapt care poate atrage constatarea neconstituționalității și a altor prevederi de care, în mod necesar, prevederea constatată ca fiind neconstituțională nu poate fi disociată.

Judecător,
Petre Lăzăroiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților și pentru aplicarea unitară a unor dispoziții legale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7¹ din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 27 mai 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre stabilește metodologia de întocmire, completare și transmitere către inspectoratele teritoriale de muncă a datelor în registrul general de evidență a salariaților, care este administrat de Inspekția Muncii.

(2) Registrul general de evidență a salariaților se compune din două părți:

a) registrul privat, care se întocmește, completează și transmite de către angajatori, persoane fizice sau persoane juridice de drept privat;

b) registrul public, care se întocmește, completează și transmite de către instituțiile/autoritățile publice cărora le sunt aplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) În registrul privat se înregistrează persoanele angajate prin încheierea unui contract individual de muncă potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În registrul public se înregistrează persoanele plătite din fonduri publice, care exercită o funcție în baza unui contract individual de muncă, a unui act administrativ de numire ori a unui alt fel de act emis în condițiile legii.

(3) Fiecare dintre angajatori are obligația să transmită către inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul/domiciliul datele în registrul privat/public după încheierea fiecărui contract individual de muncă sau emiterea actului administrativ de numire ori, după caz, a unui alt fel de act emis în condițiile legii pentru exercitarea unei funcții. Răspunderea pentru corectitudinea datelor transmise în registre revine în exclusivitate angajatorilor.

(4) Angajatorii care au înființat sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, cărora le-au delegat competența încadrării personalului, pot delega acestora și competența întocmirii, completării și transmiterii datelor în registrul privat/public în numele angajatorului.

(5) Au obligația de a întocmi, completa și transmite datele în registrul privat/public la inspectoratul teritorial de muncă și misiunile diplomatice și oficiile consulare ale altor state în România, respectiv, după caz, institutele culturale și reprezentanțele comerciale și economice ale altor state în România, pentru personalul angajat local care are cetățenia română sau reședința permanentă în România.

(6) Angajatorii persoane fizice sau persoane juridice de drept privat pot contracta serviciul de întocmire, completare și transmitere a datelor în registrul privat prin încheierea de contracte de prestări servicii cu prestatori care își desfășoară activitatea în condițiile prevederilor legale în vigoare.

(7) Întocmirea, completarea și transmiterea datelor în registrul privat/public se realizează de către una sau mai multe persoane nominalizate prin decizie scrisă de către angajatori persoane fizice sau persoane juridice de drept privat, de către persoanele care au aceste atribuții stabilite prin fișa postului, în cazul instituțiilor/autorităților publice, și de către prestatorii prevăzuți la alin. (6).

(8) Prestatorii prevăzuți la alin. (6) nu pot subcontracta, la rândul lor, serviciile de transmitere a datelor în registrul privat încredințate de angajator.

(9) Angajatorii persoane fizice sau persoane juridice de drept privat au obligația de a notifica, în scris, inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul/domiciliul despre încheierea contractelor de prestării servicii prevăzute la alin. (6), precum și datele de identificare ale prestatorului, anterior transmiterii de către prestator a datelor în registrul privat.

(10) Contractarea serviciului de întocmire, completare și transmitere a datelor în registrul privat nu exonerează angajatorul de obligațiile stabilite de prezenta hotărâre.

(11) Angajatorii sau, după caz, prestatorii care completează și transmit datele în registrele prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația să prelucreze datele cu caracter personal ale salariaților/persoanelor plătite din fonduri publice cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Procedura și actele pe care angajatorii sunt obligați să le prezinte la inspectoratul teritorial de muncă pentru obținerea parolei se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Registrul privat și registrul public se întocmesc în formă electronică.

(2) Registrul privat se completează în ordinea încheierii contractelor individuale de muncă și cuprinde următoarele elemente:

a) elementele de identificare ale angajatorului: denumire, cod unic de identificare — CUI, codul de identificare fiscală — CIF și sediul social — pentru persoanele juridice, respectiv: numele, prenumele, codul numeric personal — CNP, domiciliul — pentru persoanele fizice;

b) elementele de identificare ale tuturor salariaților: numele, prenumele, codul numeric personal — CNP, cetățenia și țara de

proveniență — Uniunea Europeană — UE, non-UE, Spațiul Economic European — SEE;

c) data angajării;

d) data la care începe și data la care încetează detașarea, precum și denumirea angajatorului la care se face detașarea;

e) data la care începe și data la care încetează detașarea transnațională, definită de Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare, statul în care urmează să se realizeze detașarea transnațională, denumirea beneficiarului/utilizatorului la care urmează să presteze activitatea salariatul detașat, precum și natura acestei activități;

f) data la care începe și data la care încetează detașarea pe teritoriul unui stat care nu este membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, statul în care urmează să se realizeze detașarea, denumirea beneficiarului/utilizatorului la care urmează să presteze activitatea salariatul detașat, precum și natura acestei activități;

g) funcția/ocupația conform specificației Clasificării Ocupațiilor din România (COR) sau altor acte normative;

h) datele din actele de studii de lungă durată ale persoanei, precum și datele privitoare la profilul/specializarea/calificarea, conform actelor/certificatelor de calificare;

i) datele de identificare ale utilizatorului, în cazul contractelor de muncă temporară;

j) tipul contractului individual de muncă;

k) durata timpului de muncă și repartizarea acestuia, în cazul contractelor individuale de muncă cu timp parțial;

l) salariul de bază lunar brut și sporurile, astfel cum sunt prevăzute în contractul individual de muncă;

m) perioada, cauzele de suspendare și data încetării suspendării contractului individual de muncă, cu excepția cazurilor de suspendare în baza certificatelor medicale;

n) data încetării contractului individual de muncă.

(3) Registrul public se completează în ordinea încheierii contractelor individuale de muncă/actelor administrative de numire pentru funcționarii publici/altor acte privind exercitarea funcției de către personalul plătit din fonduri publice și cuprinde următoarele elemente:

a) elementele de identificare ale instituției/autorității publice: denumire, cod unic de identificare — CUI/codul de identificare fiscală — CIF, sediu;

b) elementele de identificare ale tuturor persoanelor plătite din fonduri publice: numele și prenumele, codul numeric personal — CNP;

c) funcția persoanei, conform Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;

d) datele din actele de studii de lungă durată/studii medii ale persoanei, precum și datele privitoare la profilul/specializarea/calificarea, conform actelor/certificatelor de calificare;

e) numărul anexei la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, în care este prevăzută funcția, capitolul, litera și numărul curent;

f) gradul/treapta profesională, potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;

g) gradația aferentă tranșei de vechime în muncă;

h) clasa de salarizare corespunzătoare funcției, potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;

i) salariul de bază lunar/indemnizația lunară din care clase de salarizare suplimentare, astfel cum sunt prevăzute în contractul individual de muncă, respectiv în actul în baza căruia este exercitată funcția respectivă;

j) sporurile și cuantumurile acestora;

k) indemnizațiile/compensațiile;

l) salariul brut;

m) data angajării/începerii exercitării funcției;

n) tipul contractului individual de muncă/actului administrativ de numire în funcția publică/alt fel de acte emise în condițiile legii, privind exercitarea funcției;

o) durata contractului individual de muncă, respectiv durata exercitării funcției, nedeterminată sau determinată;

p) durata timpului de muncă și repartizarea acestuia;

q) perioada suspendării, cauzele de suspendare și data încetării suspendării contractului individual de muncă/raportului de serviciu/exercitării funcției, cu excepția cazurilor de suspendare în baza certificatelor medicale;

r) data la care începe și data la care încetează detașarea, precum și denumirea angajatorului la care se face detașarea;

s) data încetării contractului individual de muncă/raportului de serviciu/exercitării funcției.

(4) Drepturile salariale pentru funcțiile prevăzute în anexa nr. V cap. V din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum rezultă din contractul individual de muncă/actul de numire, vor fi completate în registrul public în valută."

4. **Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — (1) Transmiterea registrului privat către inspectoratul teritorial de muncă, cu elementele prevăzute la art. 3 alin. (2), se face după cum urmează:

a) la angajarea fiecărui nou salariat, elementele prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a)—l) se transmit cel târziu în ziua lucrătoare anterioară începerii activității de către salariatul în cauză;

b) elementele prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. m) se transmit în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data suspendării/data încetării suspendării;

c) elementul prevăzut la art. 3 alin. (2) lit. n) se transmite cel târziu la data încetării contractului individual de muncă/la data luării la cunoștință a evenimentului ce a determinat, în condițiile legii, încetarea contractului individual de muncă;

d) pentru salariații detașați, angajatorul de bază transmite perioada detașării și denumirea angajatorului la care se face detașarea, cel târziu în ziua lucrătoare anterioară datei de începere a detașării;

e) elementele prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. e) și f) se transmit cel târziu în ziua lucrătoare anterioară datei de începere a detașării salariatului pe teritoriul altui stat.

(2) Orice modificare a elementelor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a), d)—l) se transmite în registru în termenul prevăzut la art. 17 alin. (5) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Excepție fac situațiile în care modificarea se produce ca urmare a unei hotărâri judecătorești când înregistrarea în registru se face în termen de 20 de zile de la data la care angajatorul se prezumă, potrivit legii, că a luat cunoștință de conținutul acesteia.

(3) Orice modificare privind datele de identificare ale angajatorului, respectiv sediul sau, după caz, domiciliul acestuia, se transmite la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 3 zile lucrătoare de la data apariției modificării.

(4) Orice corecție a erorilor survenite în completarea registrului se face la data la care angajatorul a luat cunoștință de acestea."

5. **După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:**

„Art. 41. — (1) Transmiterea datelor în registrul public, către inspectoratul teritorial de muncă, conform prevederilor art. 3 alin. (3), pentru salariații încadrați cu contract individual de muncă, se realizează cu respectarea termenelor prevăzute la art. 4.

(2) Transmiterea datelor în registrul public către inspectoratul teritorial de muncă, conform prevederilor art. 3 alin. (3), pentru persoanele plătite din fonduri publice, se realizează după cum urmează:

a) la începerea activității fiecărei persoane plătite din fonduri publice, elementele prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. a)—p) se transmit de către autoritatea/instituția publică unde își desfășoară activitatea persoana în cauză în maximum 3 zile lucrătoare de la data comunicării actului de numire sau de exercitare a funcției;

b) elementele prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. q) se transmit în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data suspendării/data încetării suspendării;

c) în cazul persoanelor detașate, elementele prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. r) se transmit cel târziu în ziua lucrătoare anterioară datei de începere a detașării;

d) elementul prevăzut la art. 3 alin. (3) lit. s) se transmite cel târziu la data încetării raportului de serviciu/exercitării funcției, respectiv la data luării la cunoștință a evenimentului care a determinat, în condițiile legii, încetarea raportului de serviciu sau a exercitării funcției.

(3) Orice modificare a elementelor prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. a)—p) se transmite în registrul public într-un termen de 20 de zile lucrătoare de la data apariției modificării. Excepție fac situațiile în care modificarea se produce ca urmare a unei hotărâri judecătorești sau ca efect al unui act normativ, când înregistrarea modificărilor în registrul public se face în termen de 20 de zile de la data la care angajatorul se prezumă, potrivit legii, că a luat cunoștință de conținutul acestora.

(4) Orice modificare privind datele de identificare ale autorității/instituției publice se transmite la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 3 zile lucrătoare de la data apariției modificării.

(5) Orice corecție a erorilor survenite în completarea registrului public se face la data la care autoritatea/instituția publică a luat cunoștință de acestea.”

6. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Datele în registrul privat/public se transmit on-line pe portalul Inspecției Muncii.

(2) Evidența datelor din registrul privat/public, transmise de angajatori persoane fizice sau juridice de drept privat, instituții sau autorități publice, se ține într-o bază de date administrată de Inspecția Muncii.

(3) Inspecția Muncii, în calitate de operator de date cu caracter personal, administrează baza de date cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal.

(4) Procedura privind transmiterea datelor în registrul privat/public în format electronic se stabilește prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.”

7. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Angajatorii sau, după caz, prestatorii de servicii au obligația de a transmite datele în registrul privat/public la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au angajatorii sediul/domiciliul, cel târziu în ziua lucrătoare anterioară începerii activității de către primul salariat, cu obligația completării acestuia on-line conform prevederilor art. 3.

(2) Sucursalele, agențiile, reprezentanțele sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, precum și unitățile fără personalitate juridică ale instituțiilor/autorităților publice cărora le-a fost delegată competența încadrării personalului au obligația de a transmite datele în registrul privat/public conform prevederilor art. 3 și în termenele stabilite la art. 4 și 41, la

inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, cu îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta hotărâre.”

8. Articolul 7 se abrogă.

9. La articolul 8, alineatele (1), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Angajatorii au obligația de a întocmi un dosar personal/profesional pentru fiecare dintre salariați/persoană plătită din fonduri publice, de a-l păstra în bune condiții la sediul angajatorului sau, după caz, la sediul secundar dacă este delegată competența încadrării personalului prin încheierea de contracte individuale de muncă, precum și de a-l prezenta inspectorilor de muncă, la solicitarea acestora.

(3) La solicitarea scrisă a salariatului sau a unui fost salariat, angajatorii sunt obligați să îi elibereze acestuia copii ale documentelor existente în dosarul personal/profesional.

(5) Datele din registrul privat/public și dosarele personale/profesionale ale fiecărui salariat/fiecărei persoane plătite din fonduri publice se păstrează în condiții corespunzătoare, care să asigure securitatea datelor, precum și respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal și ale art. 25 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la statele de plată. Angajatorii răspund pentru asigurarea acestor condiții, precum și pentru orice prejudiciu produs salariatului/persoanei plătite din fonduri publice sau oricărei alte persoane fizice sau juridice prin încălcarea acestor obligații.”

10. La articolul 8, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (4¹)—(4³), cu următorul cuprins:

„(4¹) La încetarea activității salariatului/persoanei plătite din fonduri publice, angajatorii au obligația să îi elibereze acestuia o adeverință care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă și în specialitate.

(4²) La solicitarea scrisă a salariatului sau a unui fost salariat, angajatorii sunt obligați să îi elibereze acestuia un extras din registrul privat/public, datat și certificat pentru conformitate, sau o adeverință care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă și în specialitate, astfel cum rezultă din registrul privat/public și din dosarul personal/profesional, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.

(4³) Orice persoană are dreptul să interogheze, să solicite și să obțină de la Inspecția Muncii date din registrul privat/public cu privire la activitatea pe care a desfășurat-o în calitate de angajat/persoană plătită din fonduri publice, durata activității, salariul, vechimea în muncă și în specialitate, într-un termen de 5 zile de la data solicitării.”

11. La articolul 8, alineatul (6) se abrogă.

12. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru fiecare persoană identificată că prestează activitate fără transmiterea datelor în registrul privat/public, conform prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și art. 41 alin. (2) lit. a).

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 8.000 lei următoarele fapte:

a) transmiterea datelor în registrul privat/public cu elementele contractului individual de muncă, pentru care există dovada executării acestuia, respectiv prestarea muncii și plata salariului, cu încălcarea termenului prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. a);

b) refuzul de a pune la dispoziția inspectorului de muncă documentele care au stat la baza înscrierilor efectuate în registrul privat/public;

c) netransmiterea elementelor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. d)—f), m) și n) în termenele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b)—d);

d) netransmiterea elementelor prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. q) și s) în termenele prevăzute la art. 4¹ alin. (2) lit. b) și d);

e) netransmiterea modificărilor aduse elementelor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a), d)—l) în termenele prevăzute la art. 4 alin. (2);

f) netransmiterea modificărilor aduse elementelor prevăzute la art. 3 alin. (3) lit. a)—l) în termenele prevăzute la art. 4¹ alin. (3);

g) alterarea sau ștergerea datelor din registrul privat/public.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei următoarele fapte:

a) completarea registrului privat/public de către alte persoane decât cele prevăzute la art. 2 alin. (7);

b) completarea registrului privat/public cu date eronate sau incomplete;

c) nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (8);

d) nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (9) privind informarea inspectoratelor teritoriale de muncă cu privire la prestatorii de servicii.

(4) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei încălcarea obligației de a păstra dosarul personal/profesional întocmit pentru fiecare dintre salariați la sediul angajatorilor sau, după caz, la sediul secundar, dacă este delegată competența încadrării personalului prin încheierea de contracte individuale de muncă.

(5) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 300 lei la 1.000 lei refuzul angajatorilor de a elibera documentele solicitate de către salariat și prevăzute la art. 8 alin. (4¹) și (4²).

(6) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor angajatorilor persoane fizice sau juridice de drept privat și autorităților/instituțiilor publice se fac de către inspectorii de muncă.

(7) Contravenientul poate achita în cel mult 48 de ore jumătate din minimul amenzii contravenționale prevăzute la alin. (2)—(5).

(8) Aplicarea contravențiilor și sancțiunilor prevăzute la alin. (1)—(5) se face cu respectarea:

a) art. 22 din Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice, ratificată prin Decretul nr. 566/1968, respectiv art. 31 din Convenția de la Viena privind relațiile consulare, ratificată prin Decretul nr. 481/1971, referitoare la inviolabilitatea localurilor misiunilor diplomatice, respectiv ale oficiilor consulare;

b) art. 31 din Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice, respectiv art. 43 din Convenția de la Viena privind relațiile consulare referitoare la imunitatea de jurisdicție a agenților diplomați, respectiv a agenților consulari.”

13. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Sistemul informatic care face obiectul soluției tehnice pentru transmiterea datelor în registrul privat/public de către angajatori se achiziționează sau se dezvoltă prin resurse proprii de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice și se administrează de Inspectia Muncii.”

14. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Inspectia Muncii are obligația să asigure accesul autorităților/instituțiilor publice la informațiile din registrul privat/public, pe baza unor aplicații de interogare specifice sau prin punerea la dispoziție a unor informații din registrul privat/public, cu asigurarea măsurilor de protecție a datelor cu caracter personal, dacă în cuprinsul actului normativ de organizare și funcționare a acestora se prevede că acestea au dreptul de a primi aceste informații în vederea realizării atribuțiilor lor. Condițiile, procedura de lucru și limitele accesului la informații se stabilesc de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice prin protocoale de colaborare încheiate cu autoritățile/instituțiile publice solicitante, în condițiile legii.

(2) În scopul combaterii muncii nedeclarate, Inspectia Muncii beneficiază de accesul la bazele de date deținute de autorități/instituții publice privind:

a) evidența populației, în vederea identificării persoanelor aflate la locul de muncă;

b) declarații și înregistrări fiscale, în vederea verificării concordanței datelor înregistrate în registru cu cele declarate organelor fiscale;

c) evidența angajatorilor înregistrați în registrul comerțului sau la Ministerul Finanțelor Publice, în scopul identificării acestora și al dispunerii măsurilor necesare în vederea aplicării prevederilor prezentei hotărâri.”

15. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Registrele înființate, înregistrate, completate și transmise în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 161/2006 privind întocmirea și completarea registrului general de evidență a salariaților, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri se păstrează și se arhivează de către angajatori, în condițiile legii.”

Art. II. — Aplicarea prevederilor art. 7¹ din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, referitoare la registrul general de evidență a personalului plătit din fonduri publice din cadrul sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională, se va realiza după cum urmează:

(1) Instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, respectiv Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Administrația Națională a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, țin evidența datelor prevăzute la art. 7¹ alin. (3) din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la personalul militar și la funcționarii publici cu statut special, prin registre proprii de evidență a personalului militar și a funcționarilor publici cu statut special.

(2) Registrele proprii de evidență a personalului se înregistrează, se completează și se păstrează la nivelul instituțiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (1) transmit situații din registrele proprii de evidență Ministerului Muncii, Familiei,

Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice și inspectoratelor teritoriale de muncă.

(4) Categoriile de date ce fac obiectul situațiilor, precum și modalitatea de transmitere a acestora între instituțiile prevăzute la alin. (1) și (3) se stabilesc prin protocoale de colaborare, cu respectarea legislației privind protecția informațiilor clasificate. Nu fac obiectul transmiterii datele cu caracter personal.

(5) Dosarele de personal ale militarilor și funcționarilor publici cu statut special se organizează în conformitate cu reglementările specifice aplicabile în instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

(6) Instituțiile prevăzute la alin. (1) își organizează activitățile de inspecția muncii prin structuri proprii de specialitate, care au competență exclusivă numai pentru instituțiile respective.

(7) Inspectorii de muncă din cadrul structurilor proprii de specialitate, prevăzute la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2015, cu modificările ulterioare, au acces la registrele proprii de evidență a personalului prevăzute la alin. (1).

Art. III. — Dispoziții tranzitorii

(1) Până la data realizării noului sistem informatic pentru registrul privat/public gestionat de Inspecția Muncii:

a) prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice se stabilește procedura de transmitere a datelor în registrul public. În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I, instituțiile/autoritățile publice transmit datele cu privire la toate categoriile de personal plătit din fonduri publice, cu excepția instituțiilor/autorităților prevăzute la art. II;

b) atât pentru angajatorii persoane fizice sau juridice de drept privat, cât și pentru instituțiile/autoritățile publice se aplică în continuare prevederile legale cu privire la obligația de completare și transmitere către inspectoratele teritoriale de muncă datele în Revisal, conform ordinului ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 1.918/2011 pentru aprobarea procedurii și actelor pe care angajatorii sunt obligați să le prezinte la inspectoratul teritorial de muncă pentru obținerea parolei, precum și a procedurii privind transmiterea registrului general de evidență a salariaților în format electronic, cu modificările ulterioare.

(2) La data realizării noului sistem informatic gestionat de Inspecția Muncii pentru transmiterea datelor în registrul privat/public de către angajatori va fi emis un nou ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind procedura de transmitere a datelor în registrul privat/public, comună pentru toți angajatorii persoane fizice și juridice de drept privat, precum și instituții/autorități publice, cu excepția celor prevăzute la art. II.

(3) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Agenția Națională de Administrare Fiscală și Agenția Națională a Funcționarilor Publici vor realiza interoperabilitatea între sistemele lor informatice, într-un termen de cel mult 6 luni de la realizarea noului sistem informatic prevăzut la art. 11, pentru transmiterea datelor în registrul privat/public.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 27 mai 2011, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

Viceprim-ministru,
ministrul economiei, comerțului și relațiilor
cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc

Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache
Ministrul comunicațiilor și pentru societatea
informațională,
Delia Popescu

Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri

Având în vedere prevederile art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1* la prezentul ordin.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special,

cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul ordin.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache

București, 28 noiembrie 2016.
Nr. 189.

*Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri

Având în vedere prevederile art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1* la prezentul ordin.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut

special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul ordin.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2016 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache

București, 28 noiembrie 2016.
Nr. 190.

*Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant**

Văzând Referatul de aprobare nr. V.V.V. 6.495 din 28 noiembrie 2016 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 2.001 din 25 iulie 2016, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 48.964 din 28 iulie 2016,

având în vedere prevederile titlului VI „Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant”

2. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) RNT este compus din registre naționale specifice, după cum urmează:

- Registrul național specific pentru transplant cardiac;
- Registrul național specific pentru transplant hepatic;
- Registrul național specific pentru transplant renal;
- Registrul național specific pentru transplant pulmonar;
- Registrul național specific pentru transplant pancreas;
- Registrul național specific pentru transplant piele;
- Registrul național specific pentru transplant os;
- Registrul național specific pentru transplant tendon;

- Registrul național specific pentru transplant cornee;
- Registrul național specific pentru embriotransfer;
- Registrul național specific pentru transplant celule reproductiv;
- Registrul național specific pentru transplant celule stem hematopoietice.”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Se aprobă lista persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din RNT din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.”

4. La articolul 5, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) sunt angajate cu contract de muncă în unitățile din rețeaua Ministerului Sănătății, în unitățile din rețeaua altor ministere sau instituții cu rețea sanitară proprie, în unitățile sanitare din rețeaua autorităților administrației publice locale sau sunt angajate cu contract de muncă în unități sanitare private și îndeplinesc toate obligațiile ce decurg din această calitate;

.....
c) au obligația de a nu divulga datele de acces la RNT (utilizator, parolă, Smart card, PIN), care reprezintă secret de serviciu și de a semna și completa declarația prevăzută în anexa nr. 3 la prezentul ordin, încălcarea acestei obligații atrage răspunderea potrivit legii;”

5. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

6. După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 3, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3 la ordin.

7. Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

Lista persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic

1. Institutul Clinic Fundeni București — Centrul pentru Boli Digestive și Transplant Hepatic:
 - dr. Speranța Iacob;
 - dr. Simona Dima;
 - dr. Mariana Mihăilă;
 - dr. Alexandrina Constantinescu.
2. Institutul Clinic Fundeni București — Centrul pentru Urologie și Transplant Renal:
 - dr. Dorina Tacu.
3. Institutul Clinic Fundeni București — Centrul pentru Hematologie și Transplant Medular:
 - dr. Zsofia Varady.
4. Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov:
 - dr. Carmen Daniela Neculoiu.
5. Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare și Transplant Târgu Mureș:
 - dr. Mihaela Ispas.
6. Institutul Clinic de Urologie și Transplant Renal Cluj-Napoca:
 - dr. Muntean Adriana.
7. Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. C. C. Iliescu” București:
 - dr. Ovidiu Chioncel.
8. Spitalul Clinic „Sf. Maria” București:
 - dr. Dragoș Chiriță.
9. Spitalul Clinic „Dr. C. I. Parhon” Iași:
 - dr. Simona Hogaș.
10. Spitalul Clinic de Urgență București:
 - dr. Dan Constantin Grițac.
11. Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș:
 - dr. Aliz Tunyogi.
12. Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Louis Turcanu” Timișoara:
 - dr. Cristian Marius Jinca;
 - dr. Andrada Licinia Oprisoni.
13. Spitalul Clinic Colțea București:
 - dr. Andrei Coliță.
14. Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „M. S. Curie” București:
 - dr. Vlad Costel.
15. Spitalul Universitar de Urgență Elias București:
 - dr. Mareș Emil.
16. Spitalul Clinic de Urgență București — Clinica de Ortopedie:
 - dr. Andrei Ioan Bogdan.
17. Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova:
 - dna Peța Maria Minodora.
18. Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș:
 - dr. Marton Denes.
19. Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara:
 - dr. Mitulescu Cătălin.
20. Spitalul Clinic Colentina București:
 - dl Iacob Gheorghe.
21. Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” București — Secția Clinică de Oftalmologie:
 - mr. dr. Macovei Laura.
22. Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” București — Secția Clinică de Ortopedie și Traumatologie:
 - lt. col. dr. Stănescu Marius.
23. Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea:
 - dr. Hozan Călin.
24. Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați:
 - dr. Ungurianu Sorin.
25. Spitalul Județean de Urgență „Sf. Ioan cel Nou” Suceava:
 - dr. Hău Iuliana Magdalena.
26. Spitalul Clinic de Recuperare Iași:
 - dl Dana Mihai.
27. Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu” Timișoara:
 - dna Prodan Cristina.
28. Spitalul Clinic de Ortopedie-Traumatologie și TBC Osteoarticular „Foișor” București:
 - dna Dinu Cristina.
29. Spitalul Clinic Județean Mureș:
 - dr. Zuh Sandor.
30. Oculus — S.R.L. București:
 - dr. Moraru Mircea Cristian.
31. Medsystem Varad — S.R.L. Oradea:
 - dna Szoke Katalin.
32. Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon” Iași — Institutul de Gastroenterologie și Hepatologie:
 - dr. Gîrleanu Irina.
33. Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon” Iași — Secția Clinică de Oftalmologie:
 - dna Ceornea Augustina.
34. West Eye Hospital — S.R.L. București:
 - dl Milea Alexandru.
35. Medlife — S.A. București:
 - dna Nyikora Dorina.
36. Biogenesis IVF — S.R.L. București:
 - dna Butunoi Laura Mariana.
37. Clinica Polisano — S.R.L. Sibiu:
 - dna Zgripcea Livia.
38. Euromaterna — S.A. Constanța:
 - dna Lalu Cristina Brândușa.
39. Avicena Profertis — S.R.L. Iași:
 - dr. Socolov Răzvan .
40. Life Line — Medical Center — S.R.L. București:
 - dna Giurcaneanu Anișoara.
41. Clinica Medicală Gynera — S.R.L. București:
 - dr. Codreanu Dorina.
42. Gynatal — S.R.L. București:
 - dr. Dorneanu Virginia Liliana.
43. Vivamed — S.R.L. Brașov:
 - dr. Lupu Gabriela.

44. Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca:
— dr. Dan Oana.
45. Fertigyn — S.R.L. Iași:
— dna Alexoaei Smaranda Gliselda.
46. Medical Business Expert — S.R.L. București:
— dna Ranetescu Georgiana Mirela.
47. Hit-Med — S.R.L. Craiova:
— dr. Văduva Alice Roxana.
48. Promed System — S.R.L. Târgoviște:
— dr. Sandu Lăcrămioara.
49. Newlife — BM — S.R.L. Iași:
— dr. Bors Adraian.

50. Spitalul Clinic de Obstetrică și Ginecologie „Prof. Dr. Panait Sîrbu” București:
— dr. Carp-Veliscu Andreea Marilena.
51. Medical City Blue — S.R.L. București:
— dr. Brașoveanu Marilena Gianina.
52. Sapiens Medical Center — S.R.L. București:
— dl Negriu Lucian.
53. Teo Health — S.A. — Spitalul „Sf. Constantin” Brașov:
— dr. Moldovan Andreea Anamaria.
54. Centrul Medical Policlinico di Monza — S.R.L. București:
— dr. Ionescu Dorin.
55. Babe — S.R.L. Sângeorgiu de Mureș:
— dr. Bartha Edina.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009)

DATE

necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant

Nume
Prenume
Cod numeric personal*)
Grup sanguin
Telefon
Adresă
Diagnostic
MELD**)
HLA***)

*) Se aplică numai în cazul persoanelor cu cetățenie română, care posedă acte de identitate.

**) Se utilizează pentru transplant hepatic.

***) Se utilizează pentru transplant renal și de celule stem hematopoietice.

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 3 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009)

DECLARAȚIE DE CONFIDENȚIALITATE

a persoanei responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant, nominalizată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant

Subsemnatul/Subsemnata,, în calitate de, la unitatea medicală, acreditată pentru activități de, în calitate de persoană nominalizată cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant, cunoscând prevederile art. 227 din Codul penal, privind divulgarea secretului profesional, mă angajez prin prezenta să păstrez confidențialitatea tuturor datelor și informațiilor despre care am luat cunoștință cu ocazia gestionării datelor din Registrul Național de Transplant, precum și cu ocazia instruirii permise în vederea utilizării acestui sistem.

Data:

Semnătura:

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

